

— Идвали ли сте нѣкой пѣть съ каруца въ града да вземете Кузманова и да отидете назадъ въ Петричъ съ него?

— Никога. Той е идвалъ съ каруца въ Петричъ, но само да придружи жена ми, а не че полицията го дирила, и то, щомъ доведе жена ми, пакъ се върна вечерьта. Нарочно нѣкой пѣтъ не съмъ пращалъ да го викамъ.

— У васъ имало ли е нѣкога искусвенни бради и защо ви сж биле?

— Такова нѣщо азъ не знамъ. Зная само, че имаше едно момче, Петръ, което за шага, почти всѣка вечеръ, правеше разни играчки и то може да е имало такова нѣщо, но ний не сме се занимавали съ искусвенни бради, никога не е било.

— Братъ ви Димитръ показва, че единъ день вий сте испратили, съ ваший конь и слуга, едно непознато нему лице въ Сливница. Това сжщото показва и свидѣтеля Антонъ Петровъ. Какво ще кажете?

— Това не е истина. Тѣ можтъ да казватъ каквото щѣтъ.

— Вий не сте ли се съгласявали съ брата си Димитра, когато е билъ той войникъ, да идва нѣкога отъ Сливница?

— Не помня такова нѣщо.

— Помните ли да сте употрѣбили нѣкога двѣ-три Албански думи въ разговора ви съ братовчедъ ви Георги, когато сте идвало една вечеръ отъ Петричъ за София?

— Азъ не зная такова нѣщо, но защото майсторитѣ, които ми работѣха, бѣха повечето Албанци, възможно е да съмъ размѣнилъ съ нѣкого отъ тѣхъ нѣколко Албански думи, но отъ гдѣ да помня за какво е било.

— Не помните ли, щото тия 2 — 3 Албански думи, да сж се касаяли за онова лице, което послѣ испратихте за Сливница съ ваший конь и слуга?

— Азъ не знамъ такова нѣщо.

— Братъ ви Димитръ си припомня, че не познатото лице приличало на И. Казаровъ, когато вий не искате да познаете?

— Азъ не зная такова нѣщо.

— Имало ли е нѣкога събрание на нѣкои хора въ вашата кжща тукъ?

— Никакво събрание на никакви хора не е имало.

— Не е ли имало нѣкога нѣкой гостенинъ у васъ на фабриката, който да е дошълъ по прѣдлогъ на майсторъ и да е стоялъ 3 — 4 или 5 дена?